

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Fundația MİHR v. Turcia* - [10814/07](#)**

Hotărârea din 7.5.2019 [Secția a II-a]

Articolul 11

Articolul 11-1

Libertatea de asociere

Dizolvarea unei fundații insolvente, aflate în imposibilitatea de a-și îndeplini scopurile declarate: *nicio încălcare*

În fapt – În octombrie 2005, un tribunal a constatat că fundația reclamantă a fost dizolvată din cauza incapacității financiare de a-și îndeplini misiunea. Ea a formulat un recurs, însă fără succes.

În drept – Articolul 11: Dizolvarea de către tribunalele de drept civil a fundației reclamante poate fi considerată o ingerință în libertatea acesteia de asociere, în ciuda faptului că fundația nu mai era aptă să funcționeze în conformitate cu scopurile stabilite în statutul ei. Măsurile contestate erau prevăzute de lege și urmăreau scopurile legitime de prevenire a dezordinii și de protecție a drepturilor și a libertăților celorlalți.

Fundația reclamantă nu a fost dizolvată din cauza statutului acesteia sau din cauza activităților incompatibile cu acesta, ci a fost dizolvată, pur și simplu, pentru că nu mai era aptă să efectueze activități în vederea îndeplinirii scopurilor sale declarate. Tribunalele de drept civil au constatat că aceasta nu a întreprins nimic pentru a-și îndeplini scopurile, pentru că nu mai avea bunuri, cu excepția a două clădiri care îi aduceau venit doar din chirie, toate donațiile primite erau foarte mici, venitul indicat în bilanțul acesteia înainte și după dizolvare era nesemnificativ, iar activitățile ei de publicare sau de radiodifuziune erau limitate, în principal din motive financiare. Refuzul de a autoriza un anumit număr de întâlniri, în cadrul cărora se presupunea că participanții erau chemați să adopte convingerile președintelui acesteia, nu au avut repercusiuni decisive pentru situația ei financiară. Același lucru se putea afirma despre refuzul Institutului Turc de Cercetare Științifică de a-i acorda sprijin financiar pentru distribuirea anumitor cărți, pentru că aceste publicații nu erau realizate pe baza unor metode științifice.

Scopurile fundației reclamante, care erau menționate expres în statutul acesteia, și anume „cercetarea, consultarea și publicarea în principalele domenii ale științelor naturale și sociale, înființarea unor universități sau facultăți cu scopul de a desfășura asemenea studii, activități economice și comerciale, diverse tipuri de asistență socială etc.”, corespundeau scopurilor de utilitate publică și de interes general. Având în vedere rolul pe care îl joacă fundațiile, atât în teorie, cât și în practică, în asigurarea coeziunii sociale în țară, să te aștepti de la fundația reclamantă că trebuie să respecte criteriile financiare minime era ceva justificat de necesitatea de a menține efectivitatea și credibilitatea sistemului fundațiilor de interes public în Turcia.

În aceste circumstanțe – fără a prejudicia problema restabilirii fundației reclamante, care era încă pendinte în fața tribunalelor naționale –, motivele invocate pentru constatarea că fundația reclamantă a fost dizolvată din cauza dificultăților financiare erau „relevante și suficiente”. Această măsură îndeplinea o nevoie socială presantă și era proporțională cu scopurile legitime urmărite. Prin urmare, ea era necesară într-o societate democratică.

Concluzie: nicio încălcare (unanimitate).